

οἱ τὴν δαδα σβεννυμένην παρορῶντες τῶν σχολείων,
τοῦ Λαοῦ καλοῦνται φίλοι.

—

*Ἄν φιλήτε τὴν παιδείαν καὶ τοὺς νόμους καὶ τὸν θρόνον,
καὶ τὸ Σύνταγμα, ὃ πρόην ἢ πατρίς ἡμῶν ἐφίλει,
τοὺς πτωχοὺς ἂν βοηθῆτε, καυχηθῆτε τότε μόνον
τοῦ Λαοῦ πῶς εἴσθε φίλοι.



Ο ΔΙΑΝΟΜΕΥΣ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

Ο

ΑΙΩΝ

Τὴν 1 Ἰανουαρίου 1841



Σβύνοντ' ἔτη ἐπὶ ἔτη μεστὰ ἔργων καὶ συμβάντων.
Ἡ κυβέρνησις μας νόμους καὶ ὀργανισμοὺς μᾶς ῥαίνει·
δολιχοδρομεῖ τὸ Ἔθνος, κονιᾶται καὶ ἀσθμαίνει·
καὶ μετρά τὸ στάδιόν του βῆμα ὑπουργῶν γιγάντων.
Τὴν δραστήριον ψυχὴν των πολυπράγμων κινεῖ δαίμων,
τὰς ἡμέρας των βραχύνων καὶ τὰς νύκτας των ταραττων·
κ' ἐγὼ δις τῆς ἐβδομάδος τὸν Αἰῶνα διανέμων,
τὴν σοφίαν των κηρύττω καὶ τὰ κατορθώματά των.

—



Εἰς τὰς πύλας τῆς Ἑλλάδος σιδηροῦς ἠκούσθη βρόντος¹.
 Νεῖλος μαύρων Αἰγυπτίων τὴν Ἀσίαν ἐπλημμύρει·
 ἡ Εὐρώπη ὑπεσείσθη, ἤστραψε καὶ γῆ καὶ πόντος,
 καὶ τὰ ῥάκη τῆς Τουρκίας κραταιῶν διήρουν κλῆροι.
 Τοὺς δικαίους ὑπουργοὺς μας ὕπνος πλήν κατεῖχ' εὐδαίμων,
 ἐν ᾧ ἔπιπτεν ἡ Ἀκρὴ, κ' ἥλλαζε δεσμὰ ἡ Κρήτη².
 καὶ ὁ ὑπογεγραμμένος, τὸν Αἰῶνα διανέμων,
 τὴν μακαριότητά των εἰς τοὺς Ἕλληνας κηρύττει.

Τὸ Κοράνιον προβαίνει κραταιόν, κ' ἐπιδεικνύον
 τὰ συντάγματα τῶν Τούρκων καὶ τὰς δάφνας τῆς Αἰγύπτου·
 οἷσε μνοὶ πλήν ὑπουργοί μας τὴν Ἑλλάδα λέγουν: Κρύπτου
 ἀφανῆς καὶ μετρίοφρων εἰς τὰ φύλλα σου ὡς ἶον.
 Μὴ στρατεύματα καὶ σόλους! μὴ τὴν σπάθην τῶν πολέμων!
 Ἄν ἐν ῥάπισμα σοὶ δίδουν, ζήτηε δεύτερον καὶ τρίτον.
 Ταῦτα λέγουν, κ' ἐγὼ τρέχω τὸν Αἰῶνα διανέμων,
 καὶ τὴν ἀνεξικακίαν τῆς καρδίας των κηρύττων.

Τῆς Ἑλλάδος οἱ λειμῶνες γεννοῦν ἄνθη αὐτομάτως·
 τίς ἀνάγκη τοῦ ἀρότρου, τῆς χειρὸς ποῦ θὰ τοὺς σπείρῃ;
 Ἢ ἂν πρέπη τῶν ἀγρῶν μας νὰ διαιρεθοῦν οἱ κλῆροι,
 γεωργοὺς οἱ ὑπουργοί μας ἀπὸ ξένον φέρουν κράτος.
 Ἄν ὁ Ἕλλην ἀποθνήσκῃ ἄοικος, πεινῶν καὶ τρέμων,
 πρὶν ἐκεῖνον νὰ σιτήσουν προσκαλοῦν νὰ θρέψουν ξένους.
 Κ' ἐγὼ φίλους τοὺς κηρύττω, τὸν Αἰῶνα διανέμων,
 ἴσως ὅχι τῆς Ἑλλάδος, πλὴν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

¹ Ἡ ἐποχὴ τῆς εἰς Συρίαν ἐκστρατείας τῶν Γάλλων.

² Παραχωρηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου εἰς τὸν Ἀντιδασιλέα.



Ζητεῖ Σύνταγμα τὸ Ἔθνος· τὸ ζητεῖ, πλὴν τὸ ἀρνοῦνται.
Ἐνθερμοὶ συνταγμολάτραι, εἰς τὸ βάθος τῆς ψυχῆς των
τὸ ἐγκλείουν, καὶ μὲ πίστιν τὸ διατηρεῖ καθεὶς των,
καὶ, ἂν μόνον τὸ προφέρουν, μὴ ἐξατμισθῇ φοβοῦνται.
Ἄς ζητῇ ὁ ἄφρων ὄχλος· οἱ σπουδαῖοι πατριῶται
δὲν τὸ δίδουν εἰς τὸν σάλον ὀχλοκρατικῶν ἀνέμων.
Κύριοι, μὴ τοὺς μιμῆσθε· κ' εἰς ἐμὲ ζητοῦντα δότε,
ἤδη ὅτε σᾶς συγχαίρω τὸν Αἰῶνα διανέμων.



Ο ΔΙΑΝΟΜΕΥΣ

ΤΟΥ

ΑΙΩΝΟΣ

Την 1 Ἰανουαρίου 1862



Νέον τέκνον του ὁ Χρόνος εἰς τὰ τέκνα του προσθέτει
μόλις, κατ' ἀρχαίαν ἔξιν, ἔφαγε τὸ παλαιόν·
καὶ ιδέας φορτωμένος, ἀξιῶσεις, φῶτα, ἔτη,
προχωρεῖ τὸν σταθερόν του δρόμον ὁ παρὼν αἰών.



Τοῦ μωροῦ του προκατόχου τὰς ἀπάτας καταστρέφει,
εἰς τὴν ἀρετὴν πιστεύει, καὶ πιστεύει εἰς Θεόν·
πρὸς τὸν οὐρανόν, μὲ σέβας, εὐλαβῶς τὸ βλέμμα στρέφει,
καὶ λατρεύει καὶ ἐλπίζει ὁ θρησκευτικὸς αἰών.



Ματαιότητα τὸν κόσμον, μόνον βέβαιον τὸ μνηῆμα,
τὸ πᾶν τέκνον τοῦ μὴ ὄντος, ἐπιστρέφον εἰς μὴ ὄν,
παρελθόν καὶ μέλλον φροῦδα, τὸ παρὸν δὲ μόνον κτῆμα,
καὶ αὐτὸ στιγμὴν, νομίζει ὁ φιλόσοφος αἰών.

